

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

EX SVIDA.

Tyrtæus, Archimbroti filius. Lacon aut Milesius. Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedæmoniis, cum aduersus Messenios bellū gererēt, victoriæ author fuisse. Est aut̄ vetustiss. utpote qui eodē tēpore cum septē (qui vocātur,) sapiētibus vixerit: aut etiam antiquior. Floruit saltē circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versib. Elegiacis, & carmina de bello libr. 5,

EX TYRTÆO,

De virtute bellica.

NON memorandus mihi vir, nec in pro-
cio habendus videtur,
Sen virtutis pedū seu gratia lucta:
Neq; si Cyclopū habeat magnitudinē &
robur,

Et currēdo vicat Ibraciū Aquilonem,
Et forma sit vel ipso Tithono præstantior,
Et locupletior quāquam aut Midas aut Cinyras reges:
Neque si Tantalidem Pelopem regno vincat,
Linguamq; Adrastī suauissimam habeat:
Neq; si gloriā omnē præter bellicā fortitudinē habeat.
Non enim vir bonus est in bello,
Si non sustineat eadem videre cruentam,
Et propius hostem stare cupiat.
Hac virtus est, hoc optimum inter homines premium,
Et maximē decorat virum iuuenem, à quo geritur.
Commune hoc bonum est civitati, & vniuerso populo.
Si quis vir progressus inter pugnantes—in prima acie
Cōstāter, torpissq; fuga prorsus obliuiscatur, (moneat,
Vitam & animum patientem obijciens periculo.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Τυρταίος Αρχιμέροτι, Λέκων ἢ Μιλίστος, ἐλεγχο-
 ποῦδε, καὶ αὐλατικῶν λόγος τοῖς μέλοσι χρυσόμορον Λα-
 κωδαιμονίαις πολεμοῦντας Μιασθησίαις ὀλιγαρχίαις
 ποιῆσαι. ὃ δὲ ἢ παλαιότερος, σύγχρονος τοῖς ἐπὶ ἀ κλη-
 θῆσι σοφῶν ἢ καὶ παλαιότερος. ἤματι γὰρ καὶ τῆς λέ-
 Οὐλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑπερήφανος δι' ἐλογίας, καὶ μέλα
 πολεμικήν εἰς βιβλία 6.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

Τ' Τ' ἢ μοισαίμεν, ἔτ' ἐν λέξῃ αἰδρα
 τιθεῖται, (σωίνης)
 Οὔτε ποδῶν ἀρετῆς, ἔτε πελαισμο-
 Οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχει μάχης τε
 εἶλω τε,

Νίκη δὲ θῆκε Θρηάκων Βορέην.

Οὐδ' εἰ Τιθηναῖα φύλω χειρίστερος εἶναι,

Παντοῖα δὲ Μίδω καὶ Κούροιο πλῆον.

Οὐδ' εἰ Ταρταλίδω Πέλοπος βασιλεύειν εἶναι,

Γλώσσῃ δὲ Κόρροιο μιλιχόγηραι ἔχει.

Οὐδ' εἰ πῶσαν ἔχει δόξαν, πλῆν Δουριδὸς ἀλλοῦ.

Οὐ γὰρ ἀτὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,

Εἰ μὴ τετλαῖ μὲν ἔρῳ φόνον αἰματόεσσαν,

Καὶ δάκρυ ὀρέξει ἔχθρῳ ἰσάμεν.

Ἡ δ' ἀρετὴ, τὸ δ' αἰδρῶν ἐν αἰδρώτεσι κέρειν

Κάκιστον τε φέρει γίγνεται αἰδρῆτιν.

Ζυγὸν δὲ ἰσθλὸν τῷτο πάλιν τε παντὶ τε δέμῳ.

Ὅστις αἰὲρ διαβᾷ ἐν ἀσφαλίῃσι μὲν

Νοταμῶσι, αἰχρῆς δὲ φυγῆς ὀλιγαρχῆς λάθεται

Ψυχῇ καὶ θυμῷ πᾶσι παρδύμεν.

κ. η.

Animetq; ad mortem obeuntem proximum virū aſſas:

Hic vir bonus eſt in bello.

Statim verò hoſtium in fugas verit phalanges

Aſperas ſuaq; induſtria prælii fluctus regit.

Ipſe aut in prima acie proſtratus charam amittit vitā

Civitatem & populos, & patrem honeſtans:

Multis per peſtus & ſcutum rotundum vulneribus,

Et per thoracem ab anteriore parte ſauciatus.

Hunc verò lægent pariter iuvenes, ſeneſq;

Et grati deſiderio tota civitas funus ipſius pſequitur.

Huius ſepulchrum, & liberi inter homines præclari ſunt,

Itemq; nepotes, & omne poſteriorum genus.

Nunquam eius bona gloria intcrit, neque nomen ipſius,

Sed quavis ſub tetrâ ſit, manet immortalis,

Quem ſe fortiter gerentem, manensq; & pugnantem,

Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.

Quòd ſi effugeris ſortè mortu longū inducētis ſoporem,

Et victoria potitus ſplendidâ gloriam pugna auferat:

Ipſum ex æquo omnes iuvenſq; ſeneſq; colunt,

Multisq; incandit affectus ad Orcum rabit.

Senſcens aut inter cives præcellit, neque quis illum

Ledere, nec irreverenter nec iniuſtè cupit.

Omnſq; in ſedibus iuvenes ſimul & æquales

Loco cedunt ei, quòſque maiores nati ſunt.

Huius igitur virtutis ad ſummū pervenire nūc aliquis

Nuſatur animo, non remittens billum.

E I V S D E M :

aliâs Callini.

Quandiu torpetis? quando ſtrenuam habebitis animam

U iuvenes? an non vere mini viciniſ,

Ob tantam ignaviam? In pace autem vobis videriniſ

Sedere: ſed bellum totam regionem infeſtat.

Hunc verſum ſupplevit Camerarius.

Quis ſcutum aliquis arte in prælio beſti obtendat.

Et aliquis moriens ultimo iaculum emittat.

Θαρσύνῃ ὃ πιστεῖν ἔπλαστον εἶδρα παρσώς·
 Οὗτος αὐτὸν ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
 Αἴψα ὃ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτριψε φάλαγγας
 Τρηχίας, ἀπουδῆ τ' ἔχευε κῶμα μάχης.
 Αὐτὸς δ' ἐν θυμῷ χροισὶ πεπὸν φίλον ὄλισσε θυμὸν,
 Ἄστυ τε κ' ἰλαοὺς, κ' πατέρ' Ὀκλειίδας·
 Πολλὰ δὲ διὰ σθένοιο κ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
 Ἐκὲ δὲ διὰ θάρσους ἑσθλὴν ἔληλαμύθη.
 Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἢ ὃ γέροντες,
 Ἀργαλῆα ὃ πόθῳ πᾶσα κέκλεθε πόλις.
 Καὶ τύμβῳ, κ' παῖδες ἐν οὐθρόποις ἀρίσμοι,
 Καὶ παῖδων παῖδες κ' γῆρ' ὄλοισιν.
 Οὐδέ ποτε κλέθ' ἰδὸν ὀπλοφυτὰ ὑδ' ὄνομα αὐτῶν,
 Ἄλλ' ὑπὸ γῆς ἑσθλὸν γίγνεται ἀδαιότος,
 Οὐκ ἔτιν' ἀριστέοντα, μῦθόν τε τε, μαρμάρων τε
 Γῆς πέρι κ' παῖδων θυῶρος ἄρης ὀλίση.
 Εἰ ὃ φύροι μὲν κῆρα ταυηλεγάθ' ὀπλοῦτοιο,
 Νικόστας δ' ἀχμῆς ἀγλαὸν ὄλχα ἔλοι,
 Πρώτες μὲν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ ὃ παλαιῖ,
 Πολλὰ ὃ τερπνὰ παθῶν ἔρχεθ' εἰς αἰδῶν.
 Γηρόσπων δ' ἀσπίσι μεταφρίπει, ὑδ' ἐπεὶ αὐτὸν
 Βλέπειν ἔτι ἀδελφῶν ἔτε δ' ἔκκευ ἰδέλει.
 Πρώτες δ' ὄθ' ὀπλοῦσιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε καὶ αὐτὸν
 Εἴκουσ' ἐν χώρῃ, οἳ τε παλαιότεροι.
 Ταύτης ἦν περὶ οὐθρόφου εἰς ἄκρον ἰκλάδα
 Πειθεσάδω, θυμὸν μὴ μῆδεις πολέμου.

Τ Ο Υ . Α Υ Τ Ο Υ .

ἢ Καλλίπυ.

Μέγιστος περὶ κατὰ κλειδίον· ἀλλ' ἄλλοι μὲν ἔξοτε θυμῷ
 Ὡς νέοι· ἰδὲ ἀδελφῶν ἀμφιπέκτυνας,
 Ὡς δὲ λίαν μῆδίντες· ἐν εἰρήνῃ ὃ δὴ καί τε
 Ἡδαια, ἀπὸ πόλεμος γαῖαν ἀπασαν ἔχε.
 Τῦτον ἔστι γὰρ ἑσθλὸν τε Κ-μοχίρῳ.
 * Εὐθύπερ ἀσπίδα δέδωκεν ἐνδὲ πῆξις πολέμιζον.
 Καὶ περὶ ὄπλοθ' ἰδὲ σκῆπτρον ὑστ' ἀκοιπῶν.

Honori omnis est & ornamento viro, pugnare
 Pro patria & liberis & tenera uxore
 Aduersus-hortes. Mors autem adert, quodcumque
 Parca destinauerit. Sed age quis spem relictam pergas
 Extenso in altum gladio, & sub scuto forte petus
 Feneat, cum primam incipit committi pugna.
 Non enim mortem effugere fatale est
 Virum, neque si a maioribus immortalibus genus ducatur.
 Sape quis elapsus est pugna sonitibus telorum,
 Enadit, sed ipsum domus fatalis mors apprehendit.
 Atque hic sanè nec amicus est populo, nec gratus:
 Illi. v. magnus & parvus desunt si quid passus fuerit.
 Vniuersus enim populus virum fortem desiderat
 Defunctum, viventem vero instar semidei colit.
 Nam coram inuentur illum velut turrim:
 Quippe solus multorum aqua facinora.

E I V S D E M.

Verum amen Herculis genus inuictum effis:
 Confidit, nondum Iouis facies auersa est à nobis.
 Nec hominum turbam formidetes, aut metuas is,
 Quis relictam quisque hostibus scutum obuertat
 Inuisam amissurus animam, mortisque nigrum,
 Sed solum splendori gratum, subiturnum fatum.
 Nostis enim quam graua sint Martis luctuosi opera,
 Nostis etiam impetum perualis belli.
 Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,
 Inuictes, utrumque satum experti estis.
 Nam ex illis qui audent una persistentes
 Cominus in hostes aduersos impetum facere,
 Per pauci occidunt, retroque seruant populum:
 Timidorum autem virorum omnis perit virtus:
 Vix autem aliquis verbis explicare possit,
 Quam a incurrat mala, vir qui se turpiter dedit.

Τιμῶν τε ἄρ' ἔστι κ' ἀλλανὸν ἀνδρὶ μάχῃ
 Γῆς πέτραι, κ' παύδων, κουριδίας τ' ἀλόχου,
 Δυσμενέσιν. θάνατος δ' ἔστι ταῦτα, ὅπως τε καὶ δὴ
 Μοῖραί ἔπι κλώσουσ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω,
 Ἐῤῥα θ' ἀναχόμεθ'· κ' ἴσ' ἀσπίδος ἄλλοι μὲν ἤτηρ
 Ἐλσας τοσούτων μνηστῆρ' ἰσχυρὸν πολέμου.
 Οὐδ' ἄρ' κως θάνατον γὰρ φυγεῖν εἰς ἀμφίβιον ἔστιν
 Ἀνδρ', ἢ δ' εἰ προσγόντων ἢ γῆθ' ἀθανάτων.
 Πολλάκι δ' ἵστῶνται φυγαῖν κ' δεῦπον ἀκόντων
 Ἐρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μῖσθα κίχου θανάτου.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἴα ἴμπερ δόμῳ φίλθ', ἢ πειθῆνός
 Τὸν δ' ἐλίγος σιναχί, κ' μέγας, ἢ π' παῖθ'·
 Λαῶ γδ ξύμπαρτι πῖθ'· κρατιέ' φροῖθ' αἰδῆς
 Ἐσποντος ζῶντ'· ἄξιθ' ἡμιθῶν.
 Ὡς ἔφ' ἄρ' μιν πύργῳ ἐν ὀφθαλμοῖσι τ' ἔρῳσι,
 Ἐρῶ γδ πολλῶν ἄξια μῦθ' ἰσῶν.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ.

Ἄλλ' Ἡῤῥα κλῆθ' γδ αἰκνῶν γῆθ' ἰσῶν.
 Θαρσείτ'· ἔγω Ζεὺς ἀνχίνα λοξὸν ἔχθ.
 Μισθ' ἀνδρῶν πλῆθει δ' ἡμῶν τε, μῶθ' φοβέ' ἔδ'·
 Ἰθὺς δ' εἰς προμάχῃ ἀσπίδ' ἀνδρ' ἔχθ'·
 Ἐχθρὸν μὲν ψυχῶν θῆρ'· θάνατε ἢ μαλαίνας
 Αἰγῶν κῆρας ἡελίοιο φίλας.
 Ἰστ' γδ ὡς Ἄρεως πολυδακρύτου ἔργ' ἀρίθ'·
 Εὐ δ' ὀργῶν ἰσῶντ' ἀργαλίῳ πολέμου.
 Καὶ μῶθ' φάρονται τε διακόντων τ' ἐγγέ' ἔδ'·
 Ὡς γοῖ, ἀμφοτέρων δ' εἰς κίχ' ἡλάσασθε.
 Οἱ μὲν γδ πολυῶσι παρ' ἀλλήλοισι μῦθ' ἰσῶν,
 Ἐστ' αὐτομαδί' ἢ κ' προμάχῃ ἰσῶν.
 Παιρέτ' ἔροι θήσκεισι, σάεισι ἢ λαὸν ὀπίσσω
 Τρωσῶντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ὄπι' ὡλ' ἔρεθ'·
 Οὐδ' εἰς δ' ἀν' ὅτι ταῦτα λίγων ἀνίσχει ἔχθ'·
 Ὅσ'· ἀν' αἰχρᾷ παῖθ'· γίγνεται ἀνδρὶ κ' κ'·

Ignominiosum nanque est terguis sauciare
 Viri fugientis in aduerso praelio.
 Turpe quoque est cadaver in puluere prostratum,
 Atque tergo hasta cuspide vulneratum.
 Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede
 Terra infixo, labia dentibus pramordens:
 Femora & tibias inferend, nec non pectus humerosq;
 Lati clypei umbone contegens.
 Dextra verò manu validam hastam torqueat,
 Terribilemq; in capite cristam motet.
 Fortia aggrediens facta discat bellare,
 Nec à telis procul absit clypeum gerens.
 Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta
 Vel gladio percussurus, hostem capiat:
 Et pedem pedi iungens, clypeumq; clypeo admouens;
 Nec non cristam cristæ, galeamq; aptans galeæ,
 Pectoriq; obverso pectore contra hostem pugnet,
 Vel gladij capulo, vel hasta praelonga arrepta.
 Vos autem leuis-armaturæ-milites sub scutis aliunde
 Trepidantes, grandibus pugnare lapidibus, (aliij
 Hastasq; laues contorque in hostes,
 Vestram prope armaturam permanentes.

E I V S D E M.

Praclarum est, in prima acie si occidas
 Vir bonus, pro patria sua pugnans.
 At si quis urbe sua pinguibusq; armis relictis
 Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum;
 Cum chava matre vagans, & sene parente,
 Cumq; parvulis filijs, & adolescentula uxore.
 Inuisus namque erit ad quoscunque perveneris,
 Indigentia victus & odiosa paupertate.
 Genus suum infamat, & formam decoram turpat:
 Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Ἄρχαλιον γδ ὄπαδι μεταέρουδν ὄσι δαίξην
 Ἄνδρὸς φάιζοντες δνίω ἐς πολέμω·
 Αἰχρὸς δ' ὄσι νίκις κετακείμω· ἐς κοινήσι
 Νῶτον ὄπαδι αἰχμῆ δουρὸς ἐλαλαμῶ·
 Ἀλλά τις δ' διαβάς μῶπιτω ποσὶν ἀμφοτέρωσι,
 Στρωχθεὶς ὄπι γῆς, χυλῶ ὄδδῶσι δακῶν·
 Μνεσιέ τε κήμιε τε κῆτω κ' γέρνα κ' ὄμοις
 Ἀσπίδος θυρεὶς γαστρὶ καλυψάμω·
 Δοξίτηρ δ' ἐν χεὶ πινασέτω ὄβελμον ἰσχῶ,
 Κινεῖτω ἰ λῶφοι δῆνόν ἕσθ' κεφαλῆς.
 Ἐ'ρῶν δ' ὄβελμα ἔργα διδασκιάδω πολυμίζειν,
 Μνω δ' ἐκτὸς βελίαν ἰστάτω ἀσπίδ' ἔχον,
 Ἀλλά τις ἰχθῶσι ἰόν, αὐτοχεδὸν ἰχθῆ μακρῶ
 Ἡ' ξίφ' ἕπάζων δῆσιον δῆδρ' ἔλέτω·
 Καὶ πόδα παρ ποδὶ θῆις, κ' ἰσ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἰρεί-
 Ἐ'ν ἰ λῶφοι τε λῶφω κ' κινῶλω κινῶη, (σαι,
 Καὶ γέρων γέρων πεπαλημῶ· δῆδρ' ἰ μαχιάδω,
 Ἡ' ξίφ' ἕ κῶπῶλω ἢ δῆδρ' ἰ μακρὸν ἰλῶν.
 Ἦ' μῆις δ' ὄ γυμῆτες ἕσθ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλῶ
 Πτώσωντες, μεγάλης βάλλιτε χερμαθῆσι,
 Δύεσσι τε ξισῶσι ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὶς,
 Ταῖσι πινοπλῆαις πλησίον ἰστάμωι.

Τ ΟΥ ΑΥ Τ ΟΥ.

Τι θῆνάρωμαι γδ κελόν ὄπι περμαθῆσι πινῶντα
 Ἄνδρ' ἀγαδόν, πῆι ἢ πατειδὶ μαρ' ἀμῶν.
 Τῶ δ' αὐτῶ περλιπῶντα πόλιν κ' πῆνας ἀγρῶν
 Πτωχῶν, πῆτων ἕς δῆμῶσταιων·
 Πλαζόμενον σὺ μῆτε φίλη κ' πατει γέροντα,
 Παισὶ τε σὺ μικροῖς, κουριδῆ τ' ἀλόχα.
 Ἐ'χθρὸς μῶ γδ ποῖσι μετέσεται οἰς κεν ἰκῶ),
 Χρηματοσῶη τ' εἰκων κ' συζερῆ πινῆ·
 Αἰχμῆι τε γῆσῶ, κ' δ' ἀγλαόν εἶδος ἰλέξῶ
 Πῶσα δ' ἀδυμῆα κ' κελῶτις ἰπῶται.

Tandem sic errantem hominem nulla decori cura
 Afficit, nec pudor ullus in posterum .st ei.
 At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & p liberis
 Moriamur, nequaquam vita parcemes.
 O iuvenes, arctè invicem iuncti pugnate,
 Neque turpis fuga, aut timoris initium facite.
 Sed magnum forti mag concipite animo impetum:
 Nec pugnantes adversus hostes vita rationē habete.
 Veteranis aut, quorum genus non amplius sunt agilia,
 Grandævis relictis ne fugite.
 Turpe enim est si in prima acie prostratus
 laceat ante iuvenes vir senior,
 Candidum iam habens caput, barbaramq; canam,
 Animam efflans fortem in pulvere,
 Cruenta charis manibus pudenda tegens,
 (Quæ oculis intueri & turpe & indignum est.)
 Et denudatus corpore: iuvenibus aut in omnibus similis
 Ut pulchrum pubertatis florem habeat. (est,
 Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis
 Est, vivus adhuc, strenuus. a. si in prima acie cecideris.
 Sed progressus ad pugnã quispiã maneat viroque pede
 Terra infixo, labia dentibus premordens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
 postremum his notis describit;

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
 Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
 bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis
 post bellum Troianum. Primus Iambos scripsit
 secundum quosdam.

Ἐθ' οὕτως αἰσθός τοι ἀλωρήνι ἰδίμῃ ἔρη
 Γίγνεται, ἔτ' αἰδώς εἰς σπῆν τελέει.
 Θυμῷ γὰρ πῆρ πῶσθ' ἐμαχόμεθα, κί φέρει παῖδ' ἰδίῃ
 Θνήσκει μὲν ψυχῶν μακάρι φειδύμενοι.
 Ὡς τοι, ἀλλὰ μάχεσθ' παρ' ἀνέλοισι μάχοντες,
 Μὴ ζ' φυγῆς αἰσχρῆς ἄρχῃτι, μὴ ζ' φυγῆς.
 Ἄλλα μάχα ποιείτε κ' ἄλλοιμον ἐν φροσὶ θυμῶν,
 Μὴ φιλοψυχεῖτ' ἀδράσι μαρνάμενοι.
 Τὺς ζ' παλαστήρας, ἄν κ' ἐπιβάντ' ἐλαφροί,
 Μὴ καταλείποντες φεύγετε τὺς γυμναίους.
 Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τῷ το μὴ προσμάχουσι σισύνητα
 Κεῖσθαι φεύγει ἴων αἰδρα παλαστήρων,
 Ἡ δὴ λυκὸν ἔχοντα χεῖρ, πολλὸν τε γυμναίους
 Θυμὸν ἀποπνεύοντ' ἄλλοιμον ἐν κοίτῃ,
 Αἰματόσθ' ἀφθια φιλαις ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 (ἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς κ' νεμισποτὴν ἰδίην,)
 Κεῖ χροα γυμναδίητα, ἴοισι ζ' παῖτ' ἐπιοικεῖς
 Ὅφρ' ἄρα τῆς ἦβης ἀγλαὸν αἴδης ἴχη.
 Ἀνδράσι μὲν θνητοῖσι ἰδίην, ἴερα τὸς ζ' γυμναίῃ
 Ζαὸς ἰὸν, καλὸς δ' ὄν προσμάχουσι πῶν.
 Ἄλλα τις ὡς διαβάς μῆνι τῶ ποσὶ ἀμφιπέρισι
 Σπινεχθεῖς ἐπὶ γῆς, χεῖλ' ἔδιδυσι δακνόν.

Ε Κ Τ Ω Ν Σ Ο Τ Ι Δ Α .

Πρὶ Σιμωνίδῃ.

Σιμωνίδης, Κεῖσθαι, Ἀμοργίνῳ, ἰαμβοζυγῆτος. ἔ-
 χραφαι ἰσογίαις ἐν βιβλίοις β. ἰάμβους. γέγονε ζ' κ' ἀπο-
 ποικίμ' ὅ κ' ε' ἴτη τῶν τραϊκῶν. ἔχραφαι ἰάμβους πορ-
 τος αὐτὸς κρητὰ πινας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

AUTHORVM,
QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CON-
tinentur, Elenchus.

- T H E O G N I S** Megarensis, pag. 70
Annotations in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78
- P H O C Y L I D E S**, pag. 101
Versus Phocylidi attributi tū apud Athenęum,
tum apud Stobęum, pag. 112
Annotations in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 114
- P Y T H A G O R Œ** carmina aurea,
pag. 122.
Annotations in eadem, Ex eodem V. Amerp-
chio, pag. 126
- S O L O N I S** sententiz elegiacę, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
à Clemente Alexand. pag. 143
- T Y R T Œ U S** de Virtute bellica,
pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149
- S I M O N I D E S** de vita humana, pag. 157
& 165.
Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
Gnomica eiusdem in mortem. [pag. 167
- R H I A N I**, de imprudentia, pag. 171
- E X N A P M A C H I I** scriptis sen-

regiæ,	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N Y A S I D I S in incontinentiâ,	177
Ex O R P H E O, de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quòd breuis fit,	184.
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam, & Spem.	189, & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parvæ sententiæ,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenæi,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I P P I Cassandræ,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T H O R E S I N S E -
quitur Senariorum libellus, continens diuer-
forum Poëtarum sententias singulares: quarum
capita hæc sunt.

I N	Artem,	226	
Amantem,	212	Attentionem,	226
Amicū & Amicos,	230	Avaritiam,	224
Animum,	235	Audaciam,	226

Auxilium,	294	Iusto,	208
D E		Inuentute,	218
Bonis viris,	208	I N	
D E		Laudem,	210
Conscientia,	236	Leges,	218
Consilio,	204	Liberos,	220
Continentia,	210	Lucrum,	214
Curiositate,	224	A D	
D E		Medicos,	214
Deo,	212	Mendacium,	234
Doctrina,	220	Moderationem,	218
I N		Mœrorem,	216
Ebrietatem,	218	Mortem,	218
I N		Mulierem,	206
Famem,	216	Mutum,	234
Fœlicitatem,	210	I N	
Fidem,	222	Naturam,	232
Fortunam,	226	Necessitatem,	200
Furtum,	218	Nobilitatem,	210
A D		Nonercam,	218
Gloriam,	208	Nuptias,	204
A D		D E	
Honorem,	226	Occulis,	216
Hortationem,	222	Odia,	212
Hospites,	218	Opibus,	224
D E		Oratione,	216
Improbis,	224	D E	
Industria,	232	Parentibus,	206
Infortunio,	210	Paupertate,	222
Ingrata memoria,	202	Peccato,	200
Iniuria,	228	Pietate,	212
Inuidia,	230	Pœnitentia,	218
Iracundia,	220	Populo,	208
Iudicio, & diuina Iustitia,	214	Precibus,	212
214		Prudentia,	232
Iurcurando,	220	Pulchritudine,	214

	I N	Superbiam,	218
Regem,	203	DE	
Risum,	204	Tempore,	214, &
	I N	234	
Sanitatem,	217	Tolerantiam,	228
Senectutem,	204	DE	
Servos,	210	Veritate,	200
Silentium,	226	Vita,	200, & 212
Somnum,	228	Vituperio,	234
Spem,	210	Voluptate,	212

Ex I. Hertelij versione.

ADDITIONA SVNT EIVSDEM
cum superioribus argumenti nonnulla, ex ve-
terum Comicorum fragmentis Gnomica, ab H.
Stephano versibus expressa.

PHILEMONIS qui nouæ seu mediæ

Comædiæ Poëta fuit, pag. 235

ALEXIDIS Thurij, 240

AMPHIDIS Atheniensis, 242

ANAXANDRIDIS Rhodij, 243

ANTIPHANIS Carystij, 244

APOLLODORI Geloi, 248

DIPHILI Sinopenfis, 249

MENANDRI Atheniensis, 250

DIODORI Sinopenfis, 258

<i>EVBU LI Atheniensis,</i>	259
<i>HIPPARCHI,</i>	261
<i>NICOSTRATI,</i>	261
<i>PHERECRATIS Atheniensis,</i>	261
<i>CRATETIS Atheniensis,</i>	263
<i>ERIPHI,</i>	263
<i>CLEARCHI,</i>	267

FINIS.